

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 120

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 16 februarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI	
1.	— Hotărâre privind participarea Armatei României, în anul 2016, exclusiv pe teritoriul Republicii Irak, la activități de instruire a forțelor de securitate irakiene în cadrul Coaliției Internaționale anti-ISIL/Daesh, condusă de Statele Unite ale Americii	2
	DECRETE	
250.	— Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror	2
	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
	Decizia nr. 835 din 8 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III pct. 5 [cu referire la art. 43 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996] și pct. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței	3–7
	Decizia nr. 840 din 8 decembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) și art. 282 alin. (1)—(3), alin. (4) lit. a) și c) și alin. (5) lit. a) din Codul de procedură penală	7–10
	ACTE ALE FONDULUI DE GARANTARE A DEPOZITELOR BANCARE	
2.	— Regulament privind determinarea și plata contribuțiilor la Fondul de garantare a depozitelor bancare în funcție de gradul de risc	11–15
	★	
Lista	cuprinzând asociațiile și fundațiile române, cu personalitate juridică, din municipiul Reghin cărora li s-au acordat subvenții de la bugetul local în anul 2016, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială	16

HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE**privind participarea Armatei României, în anul 2016, exclusiv pe teritoriul Republicii Irak, la activități de instruire a forțelor de securitate irakiene în cadrul Coaliției Internaționale anti-ISIL/Daesh, condusă de Statele Unite ale Americii**

Având în vedere solicitarea Președintelui României, adresată celor două Camere ale Parlamentului, pentru a aproba participarea Armatei României, în anul 2016, exclusiv pe teritoriul Republicii Irak, la activități de instruire a forțelor de securitate irakiene, în cadrul Coaliției Internaționale anti — ISIL/Daesh, condusă de Statele Unite ale Americii,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român și ale art. 13 pct. 30 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă participarea Armatei României, în anul 2016, exclusiv pe teritoriul Republicii Irak, la activități de instruire a forțelor de securitate irakiene în cadrul Coaliției Internaționale anti-ISIL/Daesh, condusă de Statele Unite ale Americii, denumită în continuare *Coaliție*, cu un efectiv total de până la 50 de militari, cuprinzând instructori, personal de stat major și de sprijin din domeniile: forțe speciale, informații militare și forțe terestre.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și Senat în ședința comună din 15 februarie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

București, 15 februarie 2016.

Nr. 1.

Art. 2. — Ministerul Apărării Naționale încheie memorandumuri de înțelegere cu partenerul american și cu alte state membre ale Coaliției, în vederea asigurării sprijinului necesar contingentului român în teatrul de operații.

Art. 3. — Fondurile financiare necesare participării forțelor și mijloacelor Armatei României la această operație se asigură prin suplimentarea bugetului Ministerului Apărării Naționale pentru anul 2016.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 88/2016,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Ioan Boțoc, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Sibiu, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 februarie 2016.

Nr. 250.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 835

din 8 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III pct. 5 [cu referire la art. 43 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996] și pct. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa, în ședința publică din 3 noiembrie 2015, și procuror Ștefania Sofronea, în ședința publică din 17 noiembrie 2015.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III pct. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, excepție ridicată de „Zenith Media Communications” — S.R.L. din București în dosarele nr. 5.100/2/2014 (la care s-a conexasă Dosarul nr. 5.296/2/2014) și nr. 39/2/2015, precum și de „GroupM Media Operations” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.366/2/CAF/2014 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 470D/2015, nr. 861D/2015 și nr. 1.246D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc în ședințele publice din 3 noiembrie 2015 și, respectiv, 17 noiembrie 2015, în prezența reprezentanților autorilor excepției, a reprezentanților Consiliului Concurenței și a reprezentantului Ministerului Public. Dezbaterile au fost consemnate în încheierea de ședință din 3 noiembrie 2015, când Curtea a dispus conexarea Dosarului nr. 861/2015 la Dosarul nr. 470D/2015, și în încheierea de ședință din 17 noiembrie 2015, când Curtea a dispus conexarea Dosarului nr. 1.246D/2015 la Dosarul nr. 470D/2015 și a amânat pronunțarea pentru data de 3 decembrie 2015, în vederea depunerii de concluzii scrise de către autoarea excepției „Zenith Media Communications” — S.R.L. din București. Prin Încheierea de ședință din 3 decembrie 2015, Curtea, în conformitate cu dispozițiile art. 57 și art. 58 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat pronunțarea pentru data de 8 decembrie 2015, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin sentințele civile nr. 156 din 26 ianuarie 2015 și nr. 127 din 22 ianuarie 2015, precum și prin Încheierea din 10 iunie 2015, pronunțate în dosarele nr. 5.100/2/2014 (la care s-a conexasă Dosarul nr. 5.296/2/2014), nr. 5.366/2/CAF/2014 și

nr. 39/2/2015, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III pct. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței. Excepția a fost ridicată de „Zenith Media Communications” — S.R.L. din București și de „GroupM Media Operations” — S.R.L. din București, în cauze având ca obiect anularea unor acte administrative emise de Consiliul Concurenței.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia arată, în esență, că, având în vedere obiectul de reglementare al Legii concurenței nr. 21/1996, aceasta este o lege organică, în acest sens statuând Curtea Constituțională prin Decizia nr. 134 din 10 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 10 mai 2005. Prin urmare, nu este admisibilă modificarea Legii nr. 21/1996 printr-o ordonanță a Guvernului, iar modificarea art. 43 alin. (4) și (5) din această lege, prin art. III pct. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, este neconstituțională.

5. Apreciază că prevederile art. 43 alin. (4) din Legea concurenței, anterior modificării acestora prin art. III pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, vizau tocmai protejarea dreptului la apărare al întreprinderii investigate prin controlul judiciar al soluției autorității de concurență, de neacordare a accesului la anumite documente confidentiale.

6. Consideră că suspendarea procedurii administrativ-jurisdicționale, până la soluționarea irevocabilă a contestației, conform prevederilor inițiale ale art. 43 alin. (5) din Legea concurenței (dispoziții abrogate ca efect al Ordonanței Guvernului nr. 12/2014), garantează tocmai faptul că întreprinderea investigată va avea acces în vederea construirii apărării, încă din faza administrativ-jurisdicțională, la orice documente confidentiale la care ar fi avut acces și în faza judiciară.

7. Susțină că, astfel cum rezultă din modificarea adusă Legii concurenței, prin art. III pct. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, acordarea accesului la documente confidentiale poate avea loc numai ulterior emiterii deciziei Consiliului Concurenței de sancționare a întreprinderilor investigate, întrucât ordinul președintelui Consiliului Concurenței prin care se refuză accesul la documente confidentiale din dosarul de investigație poate fi atacat cu „[...] decizia prin care se finalizează investigația”. Practic, abrogând dispozițiile alin. (5) și modificându-le pe cele ale alin. (4) din art. 43 al Legii nr. 21/1996, legiuitorul lipsește de eficacitate faza administrativ-jurisdicțională, deoarece, în lipsa controlului judiciar, întreprinderea nu are garantat, în mod efectiv, dreptul de a avea acces și în această fază la toate documentele din dosarul de investigație. Astfel, în lipsa acestor documente, dreptul la apărare al întreprinderii, în faza administrativ-jurisdicțională, este evident încălcat.

8. De asemenea, apreciază că lipsa de previzibilitate a dispozițiilor de lege criticate afectează însuși dreptul la apărare al părților implicate. Totodată susțin că normele de lege criticate acționează asupra fazei inițiale de constituire a situației juridice, respectiv cea care a fost inițiată prin înregistrarea cererii de acces la informațiile confidențiale, fiind modificat regimul juridic aplicabil unei astfel de cereri, cu încălcarea principiului „*tempus regit actum*”.

9. Consideră că Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 nu respectă cerințele impuse de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, nefiind publicată legea de aprobare a acesteia și lipsind orice dispoziție tranzitorie, iar impunerea de către Consiliul Concurenței, în mod arbitrar, a unor termene foarte scurte pentru depunerea observațiilor la raportul de investigație apare ca fiind disproporționată, având în vedere perioada de timp pe care echipa de investigație o are pentru a pregăti dosarul de investigație și raportul corespunzător.

10. Susțin că, prin refuzul de a permite accesul la informațiile solicitate, contestatoarea a fost pusă în situația de a nu putea prezenta concret faptele și/sau datele pe care le consideră ca fiind dezincriminatoare, prin raportare la aspectele reținute de autoritatea de concurență în cadrul raportului de investigație. Această situație creează un dezavantaj societății care nu și-a putut formula o apărare corespunzătoare. Prin urmare, contestarea în același timp a ordinului privind accesul la informații confidențiale, cât și a deciziei finale a Consiliului Concurenței (decizie de sancționare), conduce la crearea unor situații defavorizante pentru contestatoare. Așadar, modul de raportare atât al părților, cât și al instanței la cele două tipuri de contestații este diferit și vizează analiza unor argumente diferite, făcând improprie folosirea aceleiași căi de atac, atât împotriva ordinului privind accesul la informațiile confidențiale, cât și față de decizia finală de sancționare.

11. Se mai arată că, din analiza comparativă a modificărilor survenite cu privire la prevederile art. 43 alin. (4) din Legea nr. 21/1996, rezultă că prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 9 decembrie 2014, s-a dorit acoperirea modificării neconstituționale a Legii concurenței nr. 21/1996 realizată prin Ordonanța Guvernului nr. 12/2014. Aceasta nu poate opera însă decât pentru viitor, iar nu retroactiv și asupra perioadei 9 august—8 decembrie 2014, adică între data intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 și data anterioară zilei în care a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2014.

12. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul nr. 470D/2015, cât privește critica de neconstituționalitate intrinsecă, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât modificările legislative au intrat în vigoare în conformitate cu prevederile art. 12 din Legea nr. 24/2000, nu încalcă principiul neretroactivității legii civile, prin aplicarea lor actului administrativ emis după intrarea lor în vigoare, și nu conduc la încălcarea accesului liber la justiție, a dreptului la apărare sau a egalității în drepturi. Referitor la critica de neconstituționalitate extrinsecă, privind încălcarea art. 108 alin. (3) și art. 115 din Constituție, arată că, prin Decizia nr. 134 din 10 martie 2005, Curtea Constituțională a reținut că Legea nr. 21/1996 este o lege organică. Astfel, sunt incidente dispozițiile art. 115 alin. (1) și (2) din Constituție. Prin urmare, din această perspectivă, critica de neconstituționalitate extrinsecă apare ca fondată.

13. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul nr. 861D/2015, apreciază că punctul său de vedere este obligatoriu, față de dispozițiile art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, doar în măsura în care excepția de neconstituționalitate ar fi fost invocată din oficiu, pentru motivarea încheierii de investire, iar în celelalte ipoteze, anume atunci când titularul excepției este una din părțile litigante, aceasta are facultatea de a prezenta o opinie. Astfel, în cauză, pe fondul expunerii detaliate de către partea reclamantă a argumentelor favorabile excepției de neconstituționalitate, Curtea s-a limitat la justificarea admisibilității sesizării instanței de contencios constituțional.

14. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal**, în Dosarul nr. 1.246D/2015, apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată în privința încălcării dispozițiilor art. 115 alin. (2) din Constituție, întrucât art. 43 alin. (4) și (5) din Legea nr. 21/1996 reglementau în domeniul contenciosului administrativ, domeniu rezervat legii organice, conform art. 73 alin. (3) lit. k) și art. 52 alin. (2) din Constituție, neputând fi modificate printr-o ordonanță a Guvernului. În acest context, instanța consideră că este lipsit de relevanță dacă textele atacate încalcă și dispozițiile art. 24 din Constituție.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentanților autorilor excepției și ai părții, concluziile procurorului, concluziile scrise depuse de autoarea excepției din dosarele nr. 470D/2015 și nr. 1.246D/2015, Societatea „Zenith Media Communications” — S.R.L. din București, în data de 2 decembrie 2015, concluziile scrise depuse de partea Consiliul Concurenței, în data de 2 decembrie 2015, concluziile scrise depuse de autoarea excepției din Dosarul nr. 861D/2015, Societatea „GroupM Media Operations” — S.R.L. din București, în data de 4 decembrie 2015, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. III pct. 5 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 6 august 2014. Însă, având în vedere că art. III pct. 5 din ordonanță este criticat și prin referire la art. 43 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate art. III pct. 5, cu referire la art. 43 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996, precum și pct. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, cu următorul conținut: „*Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 3 aprilie 2014, se modifică și se completează după cum urmează: [...]*”

5. *La articolul 43, alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins: [...]*

«(4) Documentele, datele și informațiile din dosarul cauzei care sunt confidențiale nu sunt accesibile pentru consultare ori obținere de copii și/sau extrase decât prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, ce poate fi atacat numai odată cu decizia prin care se finalizează investigația.»

6. La articolul 43, alineatul (5) se abrogă.”

19. Curtea mai reține că art. 43 alin. (5) din Legea nr. 21/1996, republicată, prevedea că „Atacarea ordinului președintelui Consiliului Concurenței suspendă procedura în fața autorității de concurență până la soluționarea definitivă și irevocabilă a cauzei, potrivit prevederilor alin. (4).”

20. Curtea observă că, ulterior adoptării Ordonanței Guvernului nr. 12/2014, art. 43 alin. (4) din Legea nr. 21/1996 a fost modificat prin Ordonanța de urgență nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 893 din 9 decembrie 2014, și prin Legea nr. 117/2015 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 22 mai 2015, astfel încât acesta are următoarea formulare: „Documentele, datele și informațiile confidențiale din dosarul cauzei sunt accesibile pentru consultare ori obținere de copii și/sau extrase doar prin ordin al președintelui Consiliului Concurenței, ce poate fi atacat numai odată cu decizia prin care se finalizează investigația, prin aceeași cerere de chemare în judecată.”

21. Însă Curtea urmează să se pronunțe asupra actului și soluției legislative care continuă să își producă efecte juridice în cauză, respectiv art. III pct. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014, având în vedere Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care a statuat că „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”.

22. Autoarele excepției susțin că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), în componenta referitoare la calitatea legilor, prin raportare la art. 26 privind situațiile tranzitorii, din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii civile, art. 16 privind principiul egalității în fața legii, art. 21 privind liberul acces la justiție, astfel cum este interpretat prin prisma exigențelor art. 6 privind dreptul la un proces echitabil și art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 108 alin. (3) privind emiterea ordonanțelor Guvernului și art. 115 privind regimul ordonanțelor Guvernului.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în Dosarul nr. 861D/2015, autoarea excepției Societatea „GroupM Media Operations” — S.R.L. din București, prin concluziile scrise depuse în data de 4 decembrie 2015, precizează că își restrânge critica de neconstituționalitate doar la cea de natură extrinsecă, prin raportare la prevederile constituționale ale art. 115 și art. 73 alin. (3) lit. k).

24. Cu privire la această cerere, Curtea constată că nu poate să ia act de această renunțare, întrucât, potrivit jurisprudenței sale, renunțarea la judecată, chiar și cu privire numai la anumite aspecte ale excepției de neconstituționalitate invocate în fața instanței de judecată, nu este compatibilă cu procedura din fața

Curții Constituționale, având în vedere dispozițiile art. 55 din Legea nr. 47/1992. Litigiul constituțional se circumscrie limitelor actului de sesizare al instanței de judecată, care implicit ia în considerare excepția de neconstituționalitate, astfel cum aceasta a fost motivată în fața sa. În acest sens sunt, cu titlu de exemplu, Decizia nr. 1.120 din 23 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 din 9 noiembrie 2010, și Decizia nr. 1.193 din 30 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 11 noiembrie 2010.

25. Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 568 din 15 septembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 12 noiembrie 2015, din perspectiva unor critici asemănătoare, s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor de lege ce formează obiectul prezentului dosar, respingând excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

26. Astfel, cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea a reținut că Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 a fost adoptată în baza art. 1 pct. I.16 din Legea nr. 119/2014 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 524 din 14 iulie 2014, lege care a permis Guvernului să adopte ordonanța pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare, și a altor acte în domeniul protecției concurenței.

27. De asemenea, examinând formula de atestare a legalității adoptării, astfel cum aceasta apare cu ocazia primei publicări a Legii concurenței nr. 21/1996 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 30 aprilie 1996, Curtea a constatat faptul că aceasta a fost adoptată ca o lege organică. În jurisprudența sa, Curtea a stabilit că este posibil ca o lege organică să cuprindă, din motive de politică legislativă, și norme de natura legii ordinare, dar fără ca aceste norme să capete natură de lege organică, întrucât, altfel, s-ar extinde domeniile rezervate de Constituție legii organice (a se vedea în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 548 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 2 iulie 2008, și Decizia nr. 786 din 13 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 12 iunie 2009). De aceea, printr-o lege ordinară se pot modifica dispoziții dintr-o lege organică, dacă acestea nu conțin norme de natura legii organice, întrucât se referă la aspecte care nu sunt în directă legătură cu domeniul de reglementare al legii organice. În consecință, criteriul material este cel definitoriu pentru a analiza apartenența sau nu a unei reglementări la categoria legilor ordinare sau organice (a se vedea și Decizia nr. 53 din 18 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 312 din 9 noiembrie 1994, Decizia nr. 88 din 2 iunie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 3 iunie 1998, și Decizia nr. 442 din 10 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 15 iulie 2015).

28. Curtea a reținut că reglementarea statutului Consiliului Concurenței se realizează prin norme de natura legii organice, dar procedurile în fața sa, vizate de obiectul excepției de neconstituționalitate, sunt stabilite prin norme de natura legii ordinare, fapt ce a permis Guvernului ca, în baza unei legi de abilitare (Legea nr. 119/2014), să le modifice prin intermediul prevederilor legale criticate din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014. Ca atare, Curtea nu a putut reține critica referitoare la încălcarea art. 108 alin. (3) și a art. 115 alin. (1) din Constituție.

29. Totodată, Curtea a constatat că Guvernul a supus aprobării Parlamentului ordonanța încă din data de 11 august 2014 și că normele legale criticate sunt norme de procedură, de aplicabilitate imediată și, prin urmare, criticile raportate la art. 1 alin. (5) din Constituție în coroborare cu prevederile art. 26 din

Legea nr. 24/2000, precum și la art. 15 alin. (2) din Constituție sunt neîntemeiate.

30. Referitor la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, în ceea ce privește opțiunea legiuitorului de a reglementa atacarea odată cu fondul a unui act emis de președintele Consiliului Concurenței, prin Decizia nr. 1.488 din 15 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 43 din 18 ianuarie 2012, Curtea a reținut că dispozițiile art. 47¹ alin. (3) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 742 din 16 august 2005, potrivit cărora „*Ordinul privind declanșarea unei investigații, prevăzută de lege, se poate ataca numai odată cu decizia prin care se finalizează investigația*”, prevedeau, în mod evident, tocmai dreptul întreprinderilor sau asociațiilor de întreprinderi — persoane fizice sau juridice și a autorităților și instituțiilor administrației publice, în măsura în care acestea se încadrau în art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea concurenței nr. 21/1996, de a se adresa instanței de judecată. Totodată, Curtea a constatat că în toate cazurile decizia adoptată de Consiliul Concurenței, prin care se finalizează investigația, putea fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă. Cu același prilej, potrivit dispozițiilor de lege criticate, persoana interesată putea ataca și ordinul privind declanșarea investigației. Faptul că persoana interesată nu putea ataca separat acest ordin, nu era de natură a aduce atingere prevederilor constituționale invocate, ci, în soluționarea cererii, instanța de contencios administrativ este competentă, potrivit art. 18 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, să se pronunțe și asupra legalității ordinului care a stat la baza emiterii actului supus judecării. Cele reținute de instanța de contencios constituțional prin decizia menționată se aplică *mutatis mutandis* și în prezenta cauză, reglementarea atacării odată cu fondul sau separat de fond fiind la latitudinea legiuitorului, acesta putând alege aplicarea uneia sau a alteia din cele două soluții legislative care sunt, deopotrivă, constituționale, în ipoteza dată. Prin urmare, Curtea nu a putut reține încălcarea art. 16, art. 21, art. 24 și a art. 52 din Constituție.

31. Cât privește critica referitoare la caracterul procedurii în fața Consiliului Concurenței, prin Decizia nr. 5 din 10 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 13 februarie 2006, Curtea a statuat că instituția în cauză a fost înființată ca autoritate administrativă autonomă în domeniul concurenței. Măsurile dispuse de Consiliu și sancțiunile aplicate de acesta pe baza dispozițiilor legale atacate sunt de natură administrativă și nu jurisdicțională. Totodată, Curtea a reținut că procedura prin care Consiliul Concurenței își îndeplinește atribuțiile stabilite de lege, în principal de a constata și sancționa practicile anticoncurențiale, prezintă anumite similitudini cu procedurile jurisdicționale, fără a se identifica însă cu acestea. Împrejurarea că faptele semnalate Consiliului sunt supuse investigației pentru stabilirea adevărului, iar raportul de investigație este examinat în plen, nu impune caracterizarea activității Consiliului ca o activitate jurisdicțională, întrucât, prin aceasta Consiliul nu soluționează un litigiu privind existența, întinderea sau exercitarea drepturilor subiective ale unei persoane — atribuții de esența activității jurisdicționale — și nici nu adoptă măsuri de tragere la răspundere juridică de competența instanțelor judiciare, ci efectuează operații tehnico-juridice de cercetare, deliberare și decizie, specifice inițierii și adoptării oricărui act administrativ (a se vedea și Decizia nr. 959 din 30 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 20 decembrie 2007).

32. Prin Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza C-411/04 *P. Salzgitter Mannesmann GmbH*, paragraful 43, Curtea de Justiție a Uniunii Europene s-a pronunțat asupra accesului la informații confidențiale, în materia concurenței, statuând că administrarea probelor în cauzele de drept european al concurenței, este caracterizată prin faptul că

înscrierile examinate conțin adesea secrete de afaceri sau alte informații care nu pot fi divulgate sau nu pot fi divulgate decât cu condiția respectării unor restricții importante. Aceeași instanță a mai statuat că, ținând seama de natura intereselor protejate în cadrul controlului unei operațiuni de concentrare, publicarea informațiilor sensibile referitoare la activitățile economice ale întreprinderilor implicate poate aduce atingere intereselor lor comerciale, independent de existența unei proceduri de control în curs. În plus, perspectiva unei astfel de publicări după închiderea procedurii de control, ar risca să dăuneze disponibilității întreprinderilor de a colabora atunci când o astfel de procedură este pendinte (Hotărârea din 28 iunie 2012, pronunțată în Cauza C-404/10 *P. Éditions Odile Jacob SAS*, paragraful 124). Ca atare, Curtea a reținut că rațiuni de aceeași natură au stat la baza modificărilor aduse de legiuitor, prin dispozițiile legale criticate, care au ținut cont de materia specifică a dreptului concurenței.

33. Neexistând elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziilor invocate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

34. Distinct de cele menționate, Curtea nu poate reține nici critica potrivit căreia art. 43 din Legea concurenței este un text care are natură de lege organică, pentru că reglementează în materia contenciosului administrativ și, astfel, sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. k), invocat, nu în mod expres, ci ca argument în dezvoltarea criticilor de neconstituționalitate raportate la art. 115 din Constituție, în Dosarul nr. 1.246D/2015.

35. Cât privește noțiunea de contencios administrativ, în jurisprudența sa, concretizată prin Decizia nr. 1.047 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 6 septembrie 2011, Curtea a statuat că, în sensul art. 73 alin. (3) lit. k) din Constituție, prin contencios administrativ se înțelege acea modalitate prin care, prin intermediul justiției, cetățenii sunt apărați de eventualele abuzuri ale autorităților administrației publice, adică ale primarilor, consiliilor locale, prefectilor, miniștrilor și ale Guvernului însuși.

36. De asemenea, prin Decizia nr. 137 din 7 decembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 2 februarie 1995, Curtea a statuat că „instituția contenciosului administrativ cuprinde ansamblul de reguli ale exercitării de către persoanele vătămate a unei acțiuni directe, în fața instanțelor judecătorești competente, împotriva unui act administrativ apreciat a fi ilegal sau, după caz, împotriva refuzului unei autorități publice de a soluționa o cerere în termenul prevăzut de lege. În acest fel, instituția contenciosului administrativ apare ca fiind o garanție a drepturilor și libertăților cetățenilor împotriva eventualelor abuzuri ale autorităților publice”. Ca atare, potrivit prevederilor constituționale ale art. 52 alin. (1) din Constituție, fost art. 48 alin. (1) în varianta anterioară republicării Constituției, persoana vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim, anularea actului și repararea pagubei.

37. Din analiza dispozițiilor legale criticate, Curtea observă că acestea nu reglementează în domeniul contenciosului administrativ, ci prevăd procedurile desfășurate în fața autorității de concurență. Prin urmare, astfel cum s-a reținut prin Decizia nr. 568 din 15 septembrie 2015, paragraful 30, procedurile desfășurate în fața Consiliului Concurenței, vizate de obiectul excepției de neconstituționalitate, sunt stabilite prin norme de natura legii ordinare și, ca atare, critica de neconstituționalitate, raportată la prevederile constituționale ale art. 73 alin. (3) lit. k) și ale art. 115, este neîntemeiată.

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de „Zenith Media Communications” — S.R.L. din București în dosarele nr. 5.100/2/2014 (la care s-a conexas Dosarul nr. 5.296/2/2014) și nr. 39/2/2015, precum și de „GroupM Media Operations” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 5.366/2/CAF/2014 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. III pct. 5 [cu referire la art. 43 alin. (4) din Legea concurenței nr. 21/1996] și pct. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 12/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale și a altor acte în domeniul protecției concurenței sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 840

din 8 decembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3) și art. 282 alin. (1)—(3), alin. (4) lit. a) și c) și alin. (5) lit. a) din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 102 alin. (3), art. 282 alin. (1)—(3), alin. (4) lit. a) și c) și alin. (5) lit. a) și art. 342 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Livia Eugenia Bara în Dosarul nr. 22.962/271/2013 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.155 D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 3 decembrie 2015 în prezența autoarei excepției de neconstituționalitate și a reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă, când, prin încheierea pronunțată, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, în temeiul dispozițiilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus amânarea pronunțării pentru data de 8 decembrie 2015, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 12 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 22.962/271/2013, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (3), art. 282 alin. (1)—(3), alin. (4) lit. a) și c) și alin. (5) lit. a) și art. 342 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Livia Eugenia Bara într-o cauză având ca obiect soluționarea unui apel declarat de autoarea excepției, trimisă în judecată pentru participatie improprie la săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 10 lit. a) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile art. 282 alin. (1)—(3), alin. (4) lit. a) și c) și alin. (5) lit. a) din Codul de procedură penală limitează în mod nepermis sfera dispozițiilor legale a căror încălcare poate fi invocată independent de existența unei vătămări a drepturilor părților sau ale subiecților procesuali principali. Se susține că textul criticat limitează în timp posibilitatea de a invoca nerespectarea unor dispoziții legale imperative, chiar și în situația în care viciul de nelegalitate este unul esențial, așa cum este și în prezenta cauză, în care nelegalitatea invocată s-a datorat unor împrejurări necunoscute în etapa procesuală a camerei preliminare.**

5. Se apreciază că sunt neconstituționale interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 342 din Codul de procedură penală în coroborare cu prevederile art. 282 din același cod, conform

cărora nelegalitatea administrării probelor poate fi invocată doar în etapa camerei preliminare, iar viciul de nelegalitate al administrării probelor reprezintă o simplă nulitate relativă, condiționată de dovedirea unei vătămări, neputând fi invocată de instanța de judecată din oficiu sau chiar de către ceilalți subiecți procesuali, atunci când prevalează principiile legalității aflării adevărului și caracterului injust și echitabil al procesului penal.

6. Se susține, de asemenea, că instituția excluderii probelor obținute în mod nelegal, prevăzută la art. 102 alin. (2) din Codul de procedură penală, a fost concepută de către legiuitor ca fiind diferită de cea a nulităților și că restrângerea aplicării acesteia, prin prevederile art. 282 și art. 342 din Codul de procedură penală, este de natură a încălca dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare.

7. **Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că părțile ar fi trebuit să manifeste diligență în faza camerei preliminare și să invoce toate excepțiile sau neregulile procedurale sesizate în această etapă și nu în cea a judecării. Se mai susține că reglementarea cazurilor de nulitate absolută sau relativă și a condițiilor în care acestea pot fi invocate, a obiectului camerei preliminare și al judecării reprezintă atribuția legiuitorului, destinatarii acestor norme juridice urmând să își adapteze conduita în mod corespunzător. Se mai arată că, în plus, în cauză a fost încuviințată efectuarea unei contraexpertize.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că limitarea în timp a momentului până la care pot fi invocate nulitățile relative, respectiv până la momentul, considerat ca fiind obiectiv stabilit, al încheierii procedurii de cameră preliminară, corespunde noii structuri a procesului penal. Astfel, se arată că legiuitorul a instituit etapa camerei preliminare, anterioară etapei judecării în fond a cauzei, în scopul realizării unei verificări a aspectelor ce vizează legalitatea rechizitoriului, a probelor și a celorlalte acte de urmărire penală. Pentru aceste motive, se opinează că este justificată invocarea doar în această etapă procedurală a cauzelor de nulitate referitoare la aspectele anterior menționate. Prin urmare, în ceea ce privește pretinsa încălcare prin textele criticate a prevederilor art. 21 din Constituție, se arată că dispozițiile art. 102 alin. (3) și art. 282 alin. (1)—(3), alin. (4) lit. a) și c) și alin. (5) lit. a) din Codul de procedură penală nu afectează dreptul inculpatului de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială, stabilită prin lege. În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin textele criticate, a dispozițiilor art. 24 din Constituție, se arată că acestea nu îngădesc dreptul persoanei în cauză de a fi asistată de către un avocat ales sau numit din oficiu, precum și de timpul necesar pregătirii apărării. Se arată că prevederile art. 102 alin. (3) și art. 282 alin. (1)—(3), alin. (4) lit. a) și c) și alin. (5) lit. a) din Codul de procedură penală nu contravin nici art. 124 din Legea fundamentală, textele criticate neafectând în niciun fel unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, conform încheierii de sesizare, prevederile art. 102 alin. (3), art. 282 alin. (1)—(3), alin. (4) lit. a) și c) și alin. (5) lit. a) și art. 342 din Codul de procedură penală. Din analiza excepției de neconstituționalitate Curtea reține, însă, că autoarea critică, în realitate, dispozițiile art. 102 alin. (3) și art. 282 alin. (1)—(3), alin. (4) lit. a) și c) și alin. (5) lit. a) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins:

— Art. 102 alin. (3): „*Nulitatea actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea unei probe ori prin care aceasta a fost administrată determină excluderea probei.*”;

— Art. 282 alin. (1)—(3), alin. (4) lit. a) și c) și alin. (5) lit. a): „*(1) Încălcarea oricăror dispoziții legale în afara celor prevăzute la art. 281 determină nulitatea actului atunci când prin nerespectarea cerinței legale s-a adus o vătămare drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului.*

(2) Nulitatea relativă poate fi invocată de procuror, suspect, inculpat, celelalte părți sau persoana vătămată, atunci când există un interes procesual propriu în respectarea dispoziției legale încălcate.

(3) Nulitatea relativă se invocă în cursul sau imediat după efectuarea actului ori cel mai târziu în termenele prevăzute la alin. (4).

(4) Încălcarea dispozițiilor legale prevăzute la alin. (1) poate fi invocată:

a) până la închiderea procedurii de cameră preliminară, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale sau în această procedură; [...]

c) până la următorul termen de judecată cu procedura completă, dacă încălcarea a intervenit în cursul judecării.

(5) Nulitatea relativă se acoperă atunci când:

a) persoana interesată nu a invocat-o în termenul prevăzut de lege; [...].”

13. Se susține că textele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) cu privire la dreptul la un proces echitabil, art. 24 referitor la dreptul la apărare și art. 124 alin. (1) și (2) privind înfăptuirea justiției.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală au fost analizate de către Curtea Constituțională, împreună cu prevederile art. 102 alin. (2) din același cod, prin Decizia nr. 383 din 27 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 17 iulie 2015.

15. Curtea a constatat că legea procesual penală delimitează conceptual trei noțiuni: probă, mijloc de probă și procedeu probatoriu. Cu toate că, deseori, în limbajul juridic curent noțiunea de probă, în sens larg, include atât proba propriu-zisă, cât și mijlocul de probă, sub aspect tehnic procesual, cele două noțiuni au conținuturi și sensuri distincte. Astfel, probele sunt elemente de fapt, în timp ce mijloacele de probă sunt modalități legale folosite pentru dovedirea elementelor de fapt. De asemenea, trebuie subliniată diferența dintre mijloacele de probă și procedeele probatorii, noțiuni aflate într-o relație etiologică. Spre exemplu, declarațiile suspectului sau ale inculpatului, declarațiile persoanei vătămate, ale părții civile sau ale părții responsabile civilmente, declarațiile martorilor și declarațiile experților sunt mijloace de probă obținute prin

audierea acestor persoane sau prin procedee probatorii auxiliare, cum sunt confruntarea sau videoconferința; înscrisurile și mijloacele materiale de probă, ca mijloace de probă, pot fi obținute prin procedee probatorii ca percheziția, ridicarea de obiecte și înscrisuri, cercetarea locului faptei, reconstituirea sau reținerea, predarea și percheziționarea trimiterilor poștale; rapoartele de expertiză, ca mijloace de probă, sunt obținute prin expertize, ca procedee probatorii; procesele-verbale, ca mijloace de probă, sunt obținute prin procedee probatorii precum identificarea persoanelor și a obiectelor, metode speciale de supraveghere sau cercetare, amprentarea suspectului, inculpatului sau a altor persoane sau utilizarea investigatorilor sub acoperire, a celor cu identitate reală sau a colaboratorilor; iar fotografia, ca mijloc de probă, se obține prin procedeul probatoriu al fotografierii.

16. Astfel, Curtea a constatat că o probă nu poate fi obținută nelegal decât dacă mijlocul de probă și/sau procedeul probatoriu prin care este obținută este nelegal, aceasta presupunând nelegalitatea dispunerii, autorizării sau administrării probei. Or, nelegalitatea acestora este sancționată de prevederile art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală, prin aplicarea regimului nulității absolute sau relative. Aceasta deoarece nulitățile, așa cum sunt ele reglementate la art. 280—282 din Codul de procedură penală, privesc doar actele procedurale și procesuale, adică mijloacele de probă și procedeele probatorii, și nicidecum probele în sine, care nu sunt decât elemente de fapt. Prin urmare, este firească aplicarea regimului nulității, conform art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală, doar actelor prin care s-a dispus sau s-a autorizat proba sau actelor prin care s-a administrat aceasta. Doar aceste acte pot fi lovite de nulitate absolută sau relativă, aceasta din urmă presupunând o încălcare a drepturilor unui participant la procesul penal, ce nu poate fi înlăturată altfel decât prin excluderea probei astfel obținute din procesul penal.

17. Așadar, Curtea a apreciat că art. 102 alin. (2) din Codul de procedură penală trebuie coroborat cu alin. (3) al acestui text legal, ceea ce înseamnă că probele obținute prin actele prevăzute la art. 102 alin. (3) din Codul de procedură penală nu pot fi folosite în procesul penal în condițiile în care aceste acte sunt lovite de nulitate absolută sau relativă. Cele două alineate nu reglementează instituții diferite, ci presupun întotdeauna aplicarea regimului nulității în materia probațiunii, așa cum este acesta reglementat la art. 280—282 din Codul de procedură penală, iar rezultatul nulității actelor, respectiv a mijloacelor de probă și a procedeele probatorii, determină imposibilitatea folosirii probelor în proces.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziei anterior arătate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

19. Referitor la prevederile art. 282 alin. (1)—(3), alin. (4) lit. a) și c) și alin. (5) lit. a) din Codul de procedură penală, Curtea reține că acestea reglementează nulitatea relativă, care este o nulitate virtuală, ce derivă din principiul fundamental al legalității și rezultă din încălcarea dispozițiilor legale referitoare la desfășurarea procesului penal, altele decât cele expres prevăzute de lege, care atrag nulitatea absolută. Aceasta poate fi invocată de către procuror, părți și subiecții procesuali principali, atunci când au un interes procesual propriu în respectarea dispozițiilor legale încălcate. Prin urmare, nulitatea relativă se caracterizează prin faptul că intervine atunci când prin încălcarea dispozițiilor legale s-a produs o vătămare drepturilor participanților la procesul penal anterior enumerați, că aceasta trebuie invocată într-o anumită etapă a procesului penal sau într-un anumit moment procesual, prevăzute de lege, că aceasta se acoperă atunci când titularii dreptului de a o invoca nu își exercită acest drept în termenul de decădere

prevăzut de lege și prin faptul că subiecții procesuali care pot invoca nulitatea relativă trebuie să aibă calitatea prevăzută de lege, precum și un interes procesual propriu în respectarea dispoziției legale pretins încălcate.

20. Așadar, cazurile în care poate fi invocată nulitatea relativă sunt, teoretic, foarte numeroase, fiind reprezentate de toate încălcările unor dispoziții procesuale penale, altele decât cele pentru care poate fi invocată nulitatea absolută. Cu toate acestea, cele mai întâlnite cauze de nulitate relativă se referă la: reglementarea regulilor de bază, a principiilor sau a altor cerințe care asigură organizarea și desfășurarea procesului penal, competența organelor judiciare, sesizarea organelor judiciare, reglementarea formei și a conținutului actelor procedurale, procedura de citare și de comunicare a actelor procedurale, reglementarea termenelor procedurale și reglementarea administrării probelor. Spre deosebire de nulitatea relativă, nulitatea absolută se caracterizează prin faptul că nu poate fi înlăturată în niciun fel, poate fi invocată în orice stare a procesului penal, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 281 alin. (1) lit. e) și f) din Codul de procedură penală, care pot fi invocate în condițiile prevăzute la art. 281 alin. (4) din același cod, și poate fi luată în considerare din oficiu. Aceasta determină întotdeauna anularea actelor procesuale și procedurale efectuate cu încălcarea dispozițiilor prevăzute de lege. Cazurile de nulitate absolută se referă la compunerea completului de judecată, la competența materială și competența personală a instanțelor judecătorești, la publicitatea ședinței de judecată, la participarea procurorului la judecată atunci când aceasta este obligatorie, la prezența suspectului sau a inculpatului, atunci când participarea lor la ședința de judecată este obligatorie potrivit legii și la efectuarea unor acte procesuale și procedurale interzise de lege ca efect al inadmisibilității sau decăderii.

21. Din analiza celor două forme ale nulității, Curtea constată că regimul juridic al acestora, sub aspectul cazurilor în care pot fi invocate și al momentului până la care pot fi invocate, reprezintă opțiunea legiuitorului, potrivit politicii sale penale.

22. În acest sens, Curtea reține că limitarea în timp a momentului până la care pot fi invocate nulitățile relative corespunde noii structuri a procesului penal, caracterizată prin introducerea de către legiuitor în cadrul acestuia, prin dispozițiile art. 342—348 din Codul de procedură penală, a etapei camerei preliminare. Aceasta este o etapă distinctă de etapa judecătii în fond a cauzei și, totodată, obligatorie în cazul emiterii rechizitoriului prin care se dispune trimiterea în judecată a unei persoane. Competența realizării etapei procesuale a camerei preliminare este atribuită judecătorului de cameră preliminară, care este un organ judiciar de sine stătător, distinct de instanța de judecată, potrivit art. 30 lit. d) din Codul de procedură penală, a cărui competență constă atât într-o verificare-filtru a actelor procedurale efectuate până în această etapă a procesului penal, cât și în luarea unor măsuri după finalizarea urmăririi penale, fie prin soluții de netrimitere în judecată, fie prin soluții de trimitere în judecată, dar fără începerea judecătii. Conform art. 54 din Codul de procedură penală, competența judecătorului de cameră preliminară privește verificarea legalității trimiterii în judecată dispuse de procuror, verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor procesuale de către organele de urmărire penală, soluționarea plângerilor împotriva soluțiilor de neurmărire sau de netrimitere în judecată și soluționarea altor situații expres prevăzute de lege. Astfel, camera preliminară are ca obiect, conform art. 342 din același cod, soluționarea problemelor ce vizează competența instanței, legalitatea sesizării, legalitatea administrării probelor și legalitatea actelor efectuate de către organele de urmărire penală. Așa fiind, legiuitorul a limitat, la o fază distinctă, de parcurs, a procesului penal posibilitatea invocării excepțiilor referitoare la aspectele enumerate, fază în care nu se stabilește vinovăția sau

nevinovăția inculpatului. Consecința acestei limitări temporale este faptul că, după începerea judecății, nu mai este posibilă restituirea cauzei la procuror, scopul reglementării fiind acela al asigurării soluționării cu celeritate a cauzelor penale.

23. Având în vedere cele arătate, Curtea constată ca fiind justificată limitarea momentului până la care pot fi invocate nulitățile relative, conform art. 282 alin. (4) lit. a) din Codul de procedură penală, la cel al închiderii acestei proceduri, urmând ca invocarea nulităților relative privind încălcări ce au avut loc după această dată să fie făcută potrivit lit. b) și c) ale aceluiași alin. (4). În acest sens, prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea Constituțională a statuat că impunerea, prin lege, a unor exigențe cum ar fi instituirea unor termene sau condiții procesuale, pentru valorificarea de către titular a dreptului său subiectiv, chiar dacă constituie condiționări ale accesului liber la justiție, are o solidă și indiscutabilă justificare prin prisma finalității urmărite, constând în limitarea în timp a stării de incertitudine în derularea raporturilor juridice și în restrângerea posibilităților de exercitare abuzivă a respectivului drept. Prin intermediul lor se asigură ordinea de drept, indispensabilă pentru valorificarea drepturilor proprii, cu respectarea atât a intereselor generale, cât și a drepturilor și intereselor legitime ale celorlalți titulari, cărora statul este ținut, în egală măsură, să le acorde ocrotire.

24. Prin urmare, Curtea constată că textele criticate nu sunt de natură a încălca dreptul la un proces echitabil al participanților la procesul penal, prevăzut la art. 21 alin. (3) din Constituție. În cadrul procesual supus regulilor mai sus analizate, participanții la procesul penal beneficiază de garanțiile specifice dreptului fundamental prevăzut la art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală, putându-și apăra inclusiv drepturile și

interesele procesuale sau procedurale, în cadrul unei proceduri penale contradictorii, caracterizată prin egalitatea armelor și prin caracterul rezonabil al termenului de soluționare a cauzelor.

25. În ceea ce privește pretinsa încălcare prin dispozițiile art. 282 alin. (1)—(3), alin. (4) lit. a) și c) și alin. (5) lit. a) din Codul de procedură penală a dreptului la apărare, acesta presupune, în sens larg, dreptul oricărui participant la procesul penal de a-și formula apărările personal sau prin intermediul unui avocat, ales sau numit din oficiu. Având însă în vedere critica formulată de autoarea excepției, Curtea reține că textele criticate nu încalcă garanțiile procesuale anterior enumerate, necontravenind, prin urmare, prevederilor art. 24 din Constituție.

26. Referitor la dispozițiile constituționale ale art. 124 alin. (1) și (2), acestea prevăd înfăptuirea justiției în numele legii, precum și unicitatea, imparțialitatea și egalitatea acesteia. Aceste trăsături ale actului de justiție trebuie interpretate prin prisma prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi și ale art. 2 alin. (1) și art. 7 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, care prevăd că justiția este egală pentru toți și, respectiv, că toate persoanele sunt egale în fața legii, fără privilegii și fără discriminări, și că justiția se înfăptuiește în mod egal, pentru toate persoanele. Însă, raportându-se la critica de neconstituționalitate formulată în susținerea excepției de neconstituționalitate referitoare la regimul juridic al nulităților absolute și relative, Curtea constată că textele criticate nu contravin dispozițiilor art. 124 alin. (1) și (2) din Constituție.

27. Curtea conchide că prevederile art. 282 alin. (1)—(3), alin. (4) lit. a) și c) și alin. (5) lit. a) din Codul de procedură penală au fost reglementate de legiuitor potrivit competenței sale și în marja de apreciere prevăzute la art. 61 alin. (1) din Constituție.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Livia Eugenia Bara în Dosarul nr. 22.962/271/2013 al Curții de Apel Oradea – Secția penală și pentru cauze cu minori și constată că dispozițiile art. 102 alin. (3) și art. 282 alin. (1)—(3), alin. (4) lit. a) și c) și alin. (5) lit. a) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 8 decembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE FONDULUI DE GARANTARE A DEPOZITELOR BANCARE

FONDUL DE GARANTARE A DEPOZITELOR BANCARE

REGULAMENT

privind determinarea și plata contribuțiilor la Fondul de garantare a depozitelor bancare în funcție de gradul de risc

În temeiul art. 14, art. 15 alin. (2) și (5), art. 20, art. 115 alin. (2), art. 117 și art. 118 alin. (2) din Legea nr. 311/2015 privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare, având în vedere prevederile art. 129 din Legea nr. 311/2015,

Fondul de garantare a depozitelor bancare, denumit în continuare *Fondul*, emite prezentul regulament.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezentul regulament se aplică tuturor instituțiilor de credit participante la Fond, în calitatea sa de schemă statutară de garantare a depozitelor oficial recunoscută pe teritoriul României.

Art. 2. — Termenii și expresiile utilizate în cuprinsul prezentului regulament au semnificația prevăzută în Legea nr. 311/2015 privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare, denumită în continuare *Lege*.

Art. 3. — Toate instituțiile participante la Fond sunt obligate să plătească acestuia contribuții anuale și, după caz, contribuții extraordinare.

Art. 4. — Instituțiile de credit nou-înființate participante la Fond sau cele care participă la o altă schemă de garantare a depozitelor și doresc să se transfere la Fond trebuie să adreseze Fondului o cerere al cărei model este prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 5. — (1) În cazul în care o instituție de credit dorește să renunțe la calitatea de participant la Fond sau transferă o parte din activitățile sale către o altă entitate, în condițiile prevăzute la art. 23 alin. (1) sau (2) din Lege, aceasta trebuie să transmită Fondului o notificare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 2a) sau 2b), cu respectarea termenului prevăzut la art. 24 din Lege.

(2) În termen de maximum 30 de zile de la data încetării calității de participantă la Fond sau de la data realizării transferului activităților și depozitelor garantate către altă entitate, după caz, instituția de credit în cauză trebuie să transmită Fondului informațiile necesare pentru determinarea cuantumului depozitelor acoperite transferate și a contribuțiilor ce trebuie transferate schemei de garantare a depozitelor care le preia, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 2c).

(3) Pe baza informațiilor menționate la alin. (2), Fondul procedează la verificarea corectitudinii informațiilor privind contribuțiile plătite de instituția de credit în ultimele 12 luni care precedă încetarea participării sau realizarea transferului, după caz, iar orice posibilă neconcordanță va fi clarificată prin corespondență scrisă cu respectiva instituție de credit.

(4) În cazul transferului parțial al depozitelor, Fondul va determina cuantumul contribuțiilor ce trebuie transferate schemei care preia depozitele acoperite, aplicând procentul comunicat de instituția de credit participantă în baza anexei nr. 2c) la cuantumul contribuției anuale plătite de aceasta Fondului în ultimele 12 luni care precedă transferului.

(5) Fondul va transfera cuantumul contribuțiilor care îndeplinesc cerințele legale pentru a fi transferate către schema de garantare a depozitelor indicată, în termenul legal.

CAPITOLUL II

Determinarea cuantumului contribuțiilor

Art. 6. — (1) Contribuția anuală a fiecărei instituții de credit participante se calculează prin aplicarea cotei procentuale stabilite de Fond, cu aprobarea Băncii Naționale a României, asupra soldului depozitelor acoperite în echivalent lei aflate în evidența respectivei instituții de credit, determinat la data de 31 decembrie a anului precedent celui de plată a contribuției.

(2) În cazul organizațiilor cooperatiste de credit, soldul depozitelor acoperite se calculează pe baza situației agregate a soldurilor reprezentând depozitele acoperite aflate în evidența casei centrale și a cooperativelor de credit afiliate la aceasta.

(3) Sumei calculate la alin. (1) sau (2) i se va aplica un coeficient de ajustare determinat de Fond pentru a corecta abaterea totalului contribuțiilor anuale calculate în funcție de risc de la nivelul-țintă al contribuțiilor de colectat în anul respectiv.

Art. 7. — (1) Cota procentuală aferentă fiecărei instituții de credit participante reflectă gradul de risc asociat acesteia.

(2) În vederea calculării contribuției fiecărei instituții de credit participante, Fondul utilizează metoda aprobată de Banca Națională a României, care ia în considerare Ghidul privind metodele de calcul al contribuțiilor la schemele de garantare a depozitelor emis de Autoritatea Bancară Europeană.

(3) Descrierea metodei de calcul este prezentată în anexa nr. 3.

Art. 8. — (1) Fondul determină gradul de risc asociat fiecărei instituții de credit, utilizând datele raportate de instituțiile de credit către Banca Națională a României în calitate de autoritate competentă.

(2) O instituție de credit nou-înființată va fi încadrată, în anul respectiv, în grupa corespunzătoare profilului de risc cel mai scăzut.

(3) Baza de calcul al contribuției are ca sursă raportarea fiecărei instituții de credit către Fond privind depozitele acoperite la 31 decembrie a anului anterior celui de plată.

(4) Pentru o instituție de credit nou-înființată, baza de calcul are ca sursă prima raportare către Fond, potrivit reglementărilor în vigoare emise de acesta.

Art. 9. — După data de raportare a situației depozitelor acoperite, Fondul determină nivelul bazei de calcul și coeficientul de ajustare a contribuțiilor instituțiilor de credit.

Art. 10. — Fondul determină cuantumul contribuției anuale pentru fiecare instituție de credit participantă, utilizând metoda de calcul prevăzută la art. 7 alin. (2).

Art. 11. — În termenul prevăzut la art. 117 alin. (1) din Lege, Fondul comunică fiecărei instituții de credit participante gradul de risc asociat exprimat sub forma cotei procentuale a contribuției anuale și valoarea contribuției anuale datorate.

Art. 12. — (1) Cu aprobarea Băncii Naționale a României, Fondul poate solicita instituțiilor de credit participante o contribuție extraordinară.

(2) Pentru fiecare instituție de credit participantă, contribuția extraordinară va fi determinată în funcție de volumul depozitelor acoperite aflate în sold la data de 31 decembrie a anului precedent anului de plată a contribuției și de gradul de risc asociat utilizat pentru stabilirea valorii contribuției anuale.

CAPITOLUL III Plata contribuțiilor

Art. 13. — (1) Instituțiile de credit vor plăti contribuțiile anuale datorate în termenul stabilit prin art. 117 alin. (3) din Lege.

(2) Plata se efectuează în lei, integral, în contul curent al Fondului comunicat de către acesta.

(3) La data efectuării plății, instituțiile de credit transmit Fondului, prin fax sau prin e-mail, o copie a formularului declarației privind plata contribuției, conform modelului prevăzut în anexa nr. 4, precum și o copie a documentului de plată, urmând ca originalul declarației să fie transmis Fondului în termen de maximum 5 zile de la data plății.

(4) În cazul în care o instituție de credit participantă la Fond nu plătește contribuțiile datorate în cuantumul și în termenul legal, Fondul solicită în scris Băncii Naționale a României debitarea contului curent al instituției de credit în cauză, deschis la banca centrală, cu sumele datorate și transferarea sumelor respective în contul curent al Fondului indicat de către acesta, cu informarea prealabilă a instituției de credit în cauză.

(5) În cazul în care Fondul nu a putut încasa contribuțiile anuale ce i se cuvin până la intrarea în faliment a unei instituții de credit participante, acesta va recupera sumele respective în cadrul procedurii falimentului.

Art. 14. — Suspendarea și, respectiv, reluarea plății contribuțiilor anuale se realizează în condițiile menționate la art. 17 din Lege.

Art. 15. — (1) Contribuțiile extraordinare trebuie plătite de către instituțiile de credit participante în contul Fondului, indicat de acesta, în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii notificării din partea Fondului.

(2) Transmiterea declarației privind plata contribuției extraordinare se realizează în condițiile prevăzute la art. 13 alin. (3).

(3) O instituție de credit poate beneficia de amânarea, parțială sau integrală, a obligației de plată a contribuției extraordinare, potrivit condițiilor menționate la art. 21 alin. (1) și (2) din Lege.

(4) Contribuția extraordinară amânată la plată devine exigibilă potrivit art. 21 alin. (3) din Lege.

(5) Contribuțiile extraordinare neîncasate până la intrarea în faliment a unei instituții de credit participante se recuperează în condițiile menționate la art. 13 alin. (5).

CAPITOLUL IV Dispoziții tranzitorii

Art. 16. — (1) Fondul determină contribuțiile pe care fiecare instituție de credit participantă le plătește în anul 2016 utilizând gradul de risc asociat calculat pe baza datelor raportate de instituțiile de credit pentru data de 30 septembrie 2015.

(2) Gradul de risc asociat fiecărei instituții de credit se calculează pe baza datelor menționate la art. 8 alin. (1), inclusiv pe baza unor indicatori determinați de Banca Națională a României, în calitatea acesteia de autoritate competentă.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 17. — Anexele nr. 1, 2 a)—2 c), 3 și 4 fac parte integrantă din prezentul regulament.

Art. 18. — Prezentul regulament se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare de la data publicării.

Președintele Consiliului de administrație al Fondului de garantare a depozitelor bancare,
Lucian Croitoru

București, 5 februarie 2016.
Nr. 2.

Instituția de credit

ANEXA Nr. 1

C E R E R E privind obținerea calității de participant la Fondul de garantare a depozitelor bancare

— model —

Prin prezenta cerere solicităm să devenim participanți la schema statutară de garantare a depozitelor bancare din România, începând cu data de

Menționăm ca suntem membri ai schemei de garantare[se inserează denumirea schemei de garantare curente*].

1. Cuantumul depozitelor acoperite la data cererii: lei

2. Cuantumul contribuției plătite în ultimele 12 luni precedente încetării participării către (se inserează denumirea schemei de garantare curente)..... lei*)

Am luat cunoștință de prevederile Legii nr. 311/2015 privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare, inclusiv de reglementările existente în România cu privire la funcționarea schemei statutare de garantare a depozitelor bancare.

Semnăturile autorizate,

.....

Data

*) Nu se aplică unei instituții de credit nou-înființate.

ANEXA Nr. 2a)

Instituția de credit

NOTIFICARE
privind renunțarea la calitatea de participant la Fondul de garantare a depozitelor bancare

— model —

Prin prezenta vă aducem la cunoștință că, începând din data de, renunțăm la calitatea de participant la schema statutară de garantare a depozitelor bancare din România.

Începând de la această dată vom deveni membri ai (se completează cu numele schemei de garantare al cărei membru devine).

Am luat cunoștință de prevederile Legii nr. 311/2015 privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare, inclusiv de reglementările existente în România cu privire la funcționarea schemei statutare de garantare a depozitelor bancare.

Semnăturile autorizate,

.....

Data

ANEXA Nr. 2b)

Instituția de credit

NOTIFICARE
privind transferul parțial al activităților către o altă entitate

— model —

Prin prezenta vă aducem la cunoștință că, începând din data de, o parte din activitățile noastre vor fi transferate către

O parte din depozitele acoperite până în prezent de către Fond, în sumă estimată de lei, reprezentând cca% din depozitele acoperite la data transferului, urmează să fie transferate către, care participă la (se completează cu numele schemei de garantare al cărei membru este entitatea care preia depozitele).

Sumele exacte legate de depozitele acoperite transferate vor fi comunicate Fondului pe baza informării din anexa nr. 2c) la regulamentul și a prevederilor relevante din Regulamentul Fondului de garantare a depozitelor bancare nr. ... privind determinarea și plata contribuțiilor la Fondul de garantare a depozitelor bancare în funcție de gradul de risc.

Am luat cunoștință de prevederile Legii nr. 311/2015 privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare, inclusiv de reglementările existente în România cu privire la funcționarea schemei statutare de garantare a depozitelor bancare.

Semnăturile autorizate,

.....

Data

ANEXA Nr. 2c)

Instituția de credit

INFORMARE
privind quantumul depozitelor acoperite transferate și contribuțiile anuale plătite Fondului de garantare a depozitelor bancare

— model —

Prin prezenta vă aducem la cunoștință că, la data, am transferat către (se inserează denumirea entității care preia) depozite acoperite în quantum de lei, reprezentând ...% din depozitele acoperite pe care le-am înregistrat la data transferului.

În ultimele 12 luni anterioare datei la care s-a efectuat transferul, am plătit Fondului contribuții după cum urmează:

— Contribuții anuale în quantum de la data

— Contribuții extraordinare¹⁾ în quantum de la data

Datele de identificare ale schemei de garantare care preia depozitele acoperite:

1. Denumirea:

2. Sediul:

3. Codul fiscal:

4. CUI:

5. Cod IBAN pentru transferul parțial al contribuțiilor plătite la Fond în ultimele 12 luni:

Am luat cunoștință de prevederile Legii nr. 311/2015 privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare, inclusiv de reglementările existente în România cu privire la funcționarea schemei statutare de garantare a depozitelor bancare.

Semnăturile autorizate,

.....

Data

¹⁾ Potrivit art. 23 alin. (3) din Legea nr. 311/2015 privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare, contribuțiile extraordinare plătite nu se transferă.

Descrierea metodei pentru calculul contribuțiilor anuale ale instituțiilor de credit

1. Formula de calcul

1.1. Formula de calcul pentru determinarea contribuției fiecărei instituții de credit (IC) în funcție de profilul de risc

$C_i = RC \cdot PRA_i \cdot DA_i \cdot \mu$, unde:

IC — instituția de credit participantă la schema statutară de garantare a depozitelor;

C_i — contribuția anuală pentru IC_i;

RC — rata contribuției (identică pentru toate IC într-un an);

PRA_i — ponderea riscului agregat al IC_i;

DA_i — depozitele acoperite ale IC_i;

μ — coeficient de ajustare determinat prin raportarea contribuțiilor totale neajustate la risc la contribuțiile totale ajustate la risc (identic pentru toate IC într-un an).

Rata contribuției (RC)

RC este rata procentuală care corespunde nivelului ce ar trebui plătit de o IC cu PRA = 100% (corespunde unui nivel al contribuției nediferențiat în funcție de risc) pentru a atinge nivelul-țintă anual.

RC se determină anual de Fond, ca raport între nivelul-țintă din anul respectiv și suma depozitelor acoperite ale IC membre, raportate Fondului pentru data de 31 decembrie a anului precedent celui de plată a contribuției.

Nivelul-țintă anual se determină ca un nivel minim obținut prin raportarea sumei reprezentând resursele financiare pe care Fondul trebuie să le colecteze pentru a atinge nivelul-țintă la numărul de ani rămași din perioada de colectare a resurselor.

PRA

PRA_i se determină pe baza scorului agregat al riscului (SAR_i).

SAR_i reprezintă media ponderată a scorurilor individuale ale riscului (SIR_i) obținute de IC_i.

Coeficientul de ajustare (μ)

Suma contribuțiilor anuale calculate poate fi mai mare sau mai mică decât nivelul-țintă anual. Pentru corectarea acestor diferențe față de nivelul-țintă se utilizează coeficientul de ajustare μ .

De asemenea, contribuțiile anuale trebuie repartizate cât mai uniform posibil pe parcursul perioadei de atingere a nivelului-țintă, cu luarea în considerare a fazelor ciclului economic și impactului prociclic al contribuțiilor asupra IC.

Având în vedere considerentele menționate mai sus, coeficientul de ajustare se utilizează pentru:

a) corectarea diferențelor dintre nivelul contribuțiilor anuale determinat prin aplicarea metodei de calcul în funcție de riscurile asociate IC și nivelul-țintă stabilit pentru anul respectiv;

b) evitarea situațiilor când IC ar trebui să plătească contribuții excesive Fondului în perioadele de recesiune economică;

c) determinarea unor contribuții mai mari pe care IC să le plătească Fondului în perioadele de expansiune economică.

Coeficientul de ajustare se determină după ce toate IC au fost distribuite pe clase de risc și li s-a acordat PRA în funcție de profilul lor de risc.

1.2. Formula de calcul pentru determinarea contribuției anuale la nivel agregat

Suma contribuțiilor anuale CT colectate de la IC se determină pe baza următoarelor formule:

$CT = \sum_{i=1}^n C_i$, unde,

CT — suma contribuțiilor anuale ale instituțiilor de credit;

C_i — contribuțiile individuale ale IC determinate conform formulei de calcul de la pct. 1.1.

2. Limitele pentru ponderea riscului agregat (PRA)

Prezenta metodă de calcul al contribuțiilor în funcție de risc se bazează pe patru clase de risc, cu ponderi diferite ale riscului agregat (PRA) atribuite fiecărei clase de risc, după cum urmează:

— PRA = 75% pentru IC cu cel mai scăzut profil de risc;

— PRA = 100% pentru IC cu profil de risc mediu;

— PRA = 120% pentru IC cu profil de risc mai ridicat (cu risc mediu-ridicat);

— PRA = 150% pentru IC cu profilul de risc cel mai ridicat.

3. Categoriile de risc

Calculul PRA_i pentru orice IC_i are la bază indicatorii din următoarele categorii:

1. capitalul;

2. lichiditatea și finanțarea;

3. calitatea activelor;

4. modelul de afaceri și managementul;

5. pierderile potențiale pentru schema de garantare.

4. Indicatorii de risc¹⁾

Fondul utilizează următorii indicatori de risc, care dețin o pondere totală de 100% după cum urmează:

Indicator
1. Capital
1.1. Rata efectului de levier
1.2. Rata fondurilor proprii totale
2. Lichiditate și finanțare
2.1. Raportul credite/depozite
2.2. Ponderea activelor lichide în total active
3. Calitatea activelor
3.1. Rata creditelor neperformante
4. Modelul de afaceri și managementul
4.1. Active ponderate la risc/total active
4.2. Rata rentabilității activelor (RoA)
5. Pierderi potențiale pentru DGS
5.1. Active negrevate de sarcini/depozite acoperite

Reguli privind indicatorii de risc (IR):

1. indicatorii de risc trebuie să respecte cerințele prudențiale aplicabile (conform mențiunilor din anexă);

2. indicatorii de risc se calculează individual pentru fiecare IC;

3. pentru IR determinați pe baza contului de profit și pierdere, valorile indicatorilor sunt cele de la sfârșitul perioadei;

4. pentru IR determinați pe baza bilanțului, nivelurile indicatorilor sunt calculate ca valori medii între începutul și sfârșitul perioadei de raportare.

Metoda de calcul al ponderilor de risc agregate PRA

Metoda de calcul al PRA se bazează pe încadrarea în grupe de risc a indicatorilor individuali de risc (IR), cu luarea în considerare a următoarelor:

— Pentru fiecare indicator se stabilește un număr de 5 grupe, cu limita maximă și minimă pentru fiecare grupă.

— Grupele de indicatori reflectă niveluri de risc diferite pentru IC (ridicat, mediu-ridicat, mediu, mediu-scăzut și redus).

— Fiecare grupă de indicatori are un scor individual de risc (SIR), care reflectă gradul de risc al indicatorului specific.

¹⁾ Pentru calculul gradului de risc asociat necesar determinării contribuțiilor de plată în anul 2016 se utilizează indicatorii disponibili la nivelul autorităților competente. Aceștia urmează să fie înlocuiți cu indicatorii de bază recomandați de Autoritatea Bancară Europeană, pe măsură ce raportarea lor/datelor necesare calculării lor va deveni cerință obligatorie pentru instituțiile de credit.

— Calibrarea limitelor pentru încadrarea pe grupe de risc ține cont de cerințele autorității de reglementare și de valorile istorice ale indicatorului, în măsura în care acestea sunt disponibile.

— Pentru fiecare IR, SIR-ul atribuit grupelor de indicatori este de la 0 la 100 (0 — riscul cel mai mic).

— Grupele de încadrare pe fiecare indicator, limita minimă și cea maximă ale fiecărei grupe, precum și ponderea atașată fiecărui indicator sunt cele stabilite prin metoda de calcul aprobată de Banca Națională a României.

Scorul agregat de risc (SAR)

• Fiecare SIR al IC_i se înmulțește cu ponderea indicatorului PI_j; se însumează rezultatele și se obține SAR_i:

$$SAR_i = \sum_{j=1}^n PI_j \cdot SIR_j$$

$$\sum_{j=1}^n PI_j = 100\%$$

• Ponderea fiecărui indicator este aceeași pentru fiecare IC; ponderile actuale respectă regulile menționate în Ghidul ABE.

Pentru fiecare SAR_i se atribuie o pondere de risc agregată PRA_i care este utilizată pentru calculul contribuției fiecărei IC membre (C_i).

Intervalele de încadrare pe clase de risc sunt stabilite prin metoda de calcul aprobată de Banca Națională a României.

Clasele de risc

Metoda de calcul a Fondului utilizează 4 clase de risc, după cum urmează:

Clasa de risc	PRA
1	75%
2	100%
3	120%
4	150%

ANEXA Nr. 4

DECLARAȚIA

privind plata contribuției anuale/extraordinare la Fondul de garantare a depozitelor bancare în anul

— model —

- Denumirea instituției de credit:
 - Sediul social:
 - Data declarației: (zz/ll/aaaa)
 - Numărul și data autorizației de funcționare/notificării emise de Banca Națională a României
 - Baza de calcul al contribuției la data de 31 decembrie a anului precedent anului de plată
- Soldul depozitelor acoperite:
- Total în lei:,
- din care:
- în lei
- în valută (în echivalent lei)
- a) Depozite acoperite persoane fizice, în lei:,
- din care:
- în lei
- în valută (în echivalent lei)
- b) Depozite acoperite persoane juridice, în lei:,
- din care:
- în lei
- în valută (în echivalent lei)
6. Contribuția datorată*):, suma: lei
7. Contribuția plătită, lei:
8. Felul documentului: nr., data plății (zz/ll/aaaa)

Conducătorul instituției de credit,

.....
(numele, prenumele, funcția, semnătura și ștampila)

Conducătorul compartimentului financiar-contabil,

.....
(numele, prenumele, funcția și semnătura)

*) Se va preciza, după caz, felul contribuției: anuală ori extraordinară.

JUDEȚUL MUREȘ
MUNICIPIUL REGHIN
CONSILIUL LOCAL

LISTA
cuprinzând asociațiile și fundațiile române, cu personalitate juridică,
din municipiul Reghin cărora li s-au acordat subvenții de la bugetul local
în anul 2016, în conformitate cu prevederile Legii nr. 34/1998
privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române
cu personalitate juridică, care înființează și administrează
unități de asistență socială

Nr. crt.	Denumirea asociației/fundației	Numărul de beneficiari	Unitatea de asistență socială pentru care se acordă subvenția	Cuantumul subvenției aprobate — lei —
1.	Asociația Filantropia Ortodoxă Alba Iulia, Filiala Reghin	10	Casa de tip familial Maria I	30.000
2.	Asociația Filantropia Ortodoxă Alba Iulia, Filiala Reghin	37	Casa de tip rezidențial I și Centrul de zi Maria II	84.200
3.	Asociația Filantropia Ortodoxă Alba Iulia, Filiala Reghin	8 80	— Centrul de criză Sf. Andrei — Servicii de îngrijire la domiciliu	133.611
4.	Centrul de Diaconie și Didactic Religios	30	Centrul de zi Casa Dio	63.000
5.	Asociația Caritas, Asistență Socială	50	Centrul de zi de dezvoltare și educație timpurie	32.212
6.	Asociația Caritas Îngrijire la domiciliu	69	Servicii de îngrijire la domiciliu	46.800
7.	Asociația Găzduirea Ieroneană	12	Adăpost pentru oamenii străzii	25.200

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

